

PEREGRINATIO ACADEMICA

„WILLKOMMEN IN BOCHUM MEIN HERR ...”

„Alea jacta est!” Odată luată decizia, viața mea avea să se îmbogățească cu o experiență complexă, frumoasă, utilă, plină de întâmplări diverse și condimentată cu multă răbdare... Desigur, sunt foarte multe de povestit, dar voi încerca să creionez în linii mari ceea ce a însemnat pentru mine Ruhr Universität Bochum (RUB) și Germania în general.

Ca student în cadrul Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, specializarea Arheologie, am fost beneficiarul unei burse în cadrul programului Erasmus, pe o perioadă de un semestru, prelungită apoi la un an universitar (2007-2008).

De departe, cel mai obositor lucru a fost drumul până acolo. Eu am optat pentru autocar (ruta Brașov-Dortmund), un drum ce a durat două zile la sfârșitul cărora mă simțeam epuizat de nesomn și nemișcare. Recomand călduros avionul, celor care vor dori să meargă în Germania. Există oferte foarte bune și se ajunge în maxim trei ore iar prețul este aproape la fel ca și transportul cu autocarul. În plus, se ajunge ziua și ai timp suficient să ajungi să te cazezi la unul dintre căminele studențești ale universității. Din păcate, eu am ajuns la ora 23, fiind astfel nevoit să poposesc o noapte la un hotel din zonă și în ciuda faptului că l-am ales pe cel mai ieftin, mi-a făcut o gaură serioasă în buget, aproximativ 50 de euro pentru o noapte!

Ruhr Universität este situată oarecum în afara Bochumului, aproape de autostrada ce duce spre Dortmund. Din start am fost impresionat de imensitatea campusului. Am numărat 13 clădiri de opt etaje în care sunt sălile de curs, bibliotecile de profil, cafenele dar și alte spații de relaxare, chiar și pentru tinerele mămici care își pot lăsa copiii aici până la terminarea cursurilor. Cea mai mare clădire este AudiMax, un soi de Aula Magna, o construcție circulară cu un acoperiș în forma de scoică, unde se țin de regulă conferințele mai importante și spectacolele, și bineînțeles deschiderea anului universitar.

Pe lângă acestea, campusul deține o cantină enormă pe două nivele, cu autoservire și preparate culinare cu specific extrem de variat. Personal, nu am fost deloc încântat de ciorbe (existau doar două feluri), dar salatele sunt foarte bune.

Biblioteca centrală are patru etaje plus o garderobă la parter, o cafenea și evident o colecție excepțională de cărți valoroase.

Lângă acest campus există o grădină botanică îngrijită de studenții de la științe naturale și un personal auxiliar. Pe lângă multitudinea de specii de plante și flori, am descoperit un frumos pavilion chinezesc, un loc absolut superb pentru recreere în timpul liber.

Un lucru demn de remarcat este faptul că studentul de aici plătește așa numitul „Studirendenausweis” (legitimația de student), cu care are acces la bibliotecă, la cantină, dar mai ales beneficiază de gratuitate pentru orice mijloc de

transport în tot landul Nord Rhein Westfalia (NRW) și de reduceri semnificative la muzee, spectacole și alte programe specifice, indiferent de vârsta pe care o are.

Pe de altă parte, am fost plăcut surprins de caracterul internațional al universității. În fiecare an vin aici studenți din cele mai variate colțuri ale lumii: China, Turcia, Japonia, Argentina, Egipt, Iran, dar și din Europa, în cadrul diferitelor programe ce implică schimbul de experiență, gen Erasmus, Socrates etc. Ai un sentiment plăcut stând de vorba la o cafea în engleză, germană sau franceză, după cum este cazul, cu colegi sau prieteni, încercând să descoperi alte mentalități și moduri de a privi lucrurile.

În tot ceea ce fac, „nemții” își lasă amprenta specifică: simțul răspunderii sau conștiinciozitatea cu care își îndeplinesc sarcinile, fie că este vorba de școală, fie de timpul liber. Dar aceasta nu înseamnă că sunt niște firi reci și necomunicative, idee preconcepută cu care am plecat de acasă. Dimpotrivă, am descoperit la ei o reală dorință de a ajuta și a colabora cu oricine atât timp cât există respect și bun simț. Dictonul lor specific: „Langsam aber sicher” (încet dar sigur), este perfect adevărat și confirmat de rezultatele lor.

Sistemul lor de învățământ se remarcă prin flexibilitate, deschidere, profesionalism, fiind axat pe multă practică și oferind o gamă foarte largă de cursuri, din care studentul își alege singur modulele pe care dorește să le urmeze. Nu am simțit niciodată în relația profesor-student acel sentiment de oficial, ci doar un real interes de colaborare pentru realizarea diferitelor studii, proiecte etc. Studentul este încurajat să aibă propriile lui idei și păreri, respectând evident aceea lege a bunului simț, având la dispoziție tot sprijinul din partea profesorilor. În fond, se simte implicarea comună pentru rezolvarea diverselor probleme și situații, fapt ce a adus universității de aici o recunoaștere atât națională, RUB fiind în prezent între primele cinci universități ale Germaniei, cât și internațională, ea fiind frecventată de un număr de aproximativ 30.000 de studenți, dintre care aproape jumătate sunt străini.

În ceea ce privește arheologia, spre deosebire de România, germanii desfășoară șantiere sistematice nu doar în propria lor țară ci și în altele, cum ar fi Georgia, Egipt, Siria, Iran, Polonia etc., studenții având astfel o mare șansă de a cunoaște pe viu specificitățile unei culturi sau a alteia și evident o altă perspectivă, mult mai largă, de a înțelege diferitele probleme. Asemenea experiențe au avut ca rezultat situarea specialiștilor germani în top, în ramuri cum ar fi arheologia montană sau arheometria.

Amintesc aici câteva cursuri oferite în cadrul RUB, specializarea Arheologie: Introducere în arheozoologie, Introducere în arheobotanică, Arheometalurgie, Fotografia în arheologie și supraveghere aeriană, GIS în arheologie și lista poate continua... Astfel de cursuri, se susțin la noi probabil doar la Master, iar aceasta mă îndeamnă să îmi pun o întrebare: Unde se situează la ora actuală arheologia românească? Vom fi nevoiți în viitor să „importăm” specialiști din alte țări?

Și încă un mic amănunt, germanii nu au adoptat sistemul Bologna, așa cum am făcut-o noi, un sistem care din punct de vedere strict profesional nu

Peregrinatio academica

asigură unui student la Arheologie deprinderea unor cunoștințe de bază în doar 3 ani.

Experiența mea la Bochum nu a reprezentat numai o deschidere către universul arheologiei, ci și o posibilitate de a lua contact cu o cultură vest-europeană, o „infuzie” cu o nouă percepție asupra vieții și un plus în ceea ce privește autocunoașterea.

Desigur, sunt multe neconcordanțe între cele două sisteme de învățământ, dar cu toate acestea consider că este o bună oportunitate pentru un student român să încerce o astfel de bursă în străinătate pentru formare, atât în plan profesional cât și personal.

SEBASTIAN DAVID
Universitatea „1 Decembrie 1918”, Alba Iulia